

L'AUTORA

Alicia Giménez Bartlett va néixer a Almansa (Albacete) el 1951 i va créixer a Tortosa. Actualment està casada, té dos fills i dues netes, i des de 1975 viu a cavall entre Barcelona i Vinaròs. El segon cognom **Bartlett** ve del seu primer marit. Quan va començar a publicar encara estaven casats i la seva agent **Carmen Balcells** li va aconsellar afegir-lo al seu en previsió de les futures traduccions a l'estranger. I, com gairebé sempre, l'agent no s'equivocava ja que l'autora està traduïda a 15 idiomes.

Giménez Bartlett va estudiar Filologia Espanyola a la Universitat de València i es va doctorar en Literatura Espanyola per la Universitat de Barcelona.

L'any 1984 va publicar la seva primera novel·la, **Exit**. El 1997 va obtenir el primer guardó literari de la seva carrera: el premi **Femenino Singular**, de l'editorial Lumen, amb **Una habitación ajena** on, a través del relat de la vida de Virginia Woolf i la seva empleada de la llar, Nelly Boxal, apreciem els paral·lelismes i diferències d'aquestes dues dones.

Un any abans, la lectura de **La jota de corazones** de Patricia Cornwell la va motivar a iniciar una sèrie de novel·les policíiques amb la inspectora de policia **Petra Delicado** com a protagonista, que ha donat peu fins ara a onze obres de la saga. Aquesta sèrie li ha reportat diversos guardons, com el **Premi Raymond Chandler** el 2008, que anteriorment van obtenir John Le Carré i John Grisham.

La "gran dama de la novel·la negra", com se l'ha anomenat, explica que va pensar que aquest era un gènere en el qual es podien dir moltes coses i on l'humor, que per a ella és molt important, es pot incloure sense que passi res. Va provar i es va divertir moltíssim, però no havia pensat en cap moment continuar amb això. Era una prova amb la qual es va divertir i punt. Però l'editor li va dir, "¿i per què no continues amb Petra?" I va continuar.

El 2011 va obtenir el **Premi Nadal** per la seva obra **Donde nadie te encuentre**, una novel·la històrica sobre la vida de la guerrillera hermafrodita del maquis Teresa Pla Messegué, àlies La Pastora, oculta en els boscos de Tortosa.

El 2015 obté múltiples guardons; el festival de novel·la criminal Barcelona Negra li atorga el **premi Carvalho** "per haver renovat la novel·la policíica espanyola aportant una perspectiva femenina i feminista que ha estat pionera en aquest àmbit"; l'Associació de Llibreries de Bizkaia el **Fanalet de Paper**; el festival de novel·la policíica de Madrid Getafe Negra, li lliura el **premi José Luis Sampedro** "pel seu ampli registre dins i fora del gènere de la novel·la negra".

Va obtenir el LXIV **Premi Planeta** per la seva obra **Hombres desnudos**, en la qual dos personatges veuen canviar de forma dràstica les seves vides, que acaben creuant-se en el món de la prostitució masculina.

En l'acte de lliurament del premi va fer ostensible la seva fama de ser una persona políticament incorrecte. Portava ben visible la paraula "merde" i confessa que, tot i ser una rebel·lia de col·legi, li va encantar veure la cara d'horror de les autoritats a mesura que s'hi anava acostant. Ningú li podria robar aquella bona estona.

PETRA DELICADO

Giménez Bartlett és pionera a aportar una perspectiva femenina i feminista a la novel·la policíaca espanyola. Considera que el gènere és "molt masculista" i que els principals escriptors al llarg del temps sempre han apostat per la figura masculina. En canvi, en les seves novel·les qui mana és una dona mentre que el seu etern acompanyant, **Fermín Garzón**, "és un subaltern, el que no està malament –afirma– perquè les dones sempre són les víctimes o les ajudants del fiscal o les esposes del policia o les còmplices de l'assassí.

Petra Delicado té quaranta i escaig anys i és inspectora de policia a Barcelona. És advocada però va decidir abandonar el bufet que va fundar amb el seu primer marit i ingressar a l'acadèmia de policia. Durant anys va exercir un treball burocràtic en el Servei de Documentació, fins que el seu cap la va posar al comandament d'una investigació.

El personatge de **Petra Delicado** és complex i ple de contrastos, com el seu voluntàriament oximonòric nom suggereix. Dura, intel·ligent, impulsiva, fins i tot agressiva d'una banda. Culta, refinada, delicada i idealista per un altre. Molt atenta a ocultar la seva fragilitat darrere d'una màscara d'ironia. Té cert punt asocial, detesta els convencionalismes i politiquejos. Pertany a una generació de dones que vol la independència de la protecció masculina. No creu molt en el gènere humà però li concedeix una oportunitat. S'enfronta als problemes amb un excés de lògica, tant en el terreny professional com en el personal. I en ocasions és molt divertida.

Competent i decisiva en el seu treball, sovint és brusca amb els col·legues i intolerant respecte als ritus socials i mundans, defugint el compromís, fins i tot en la seva vida privada.

En les seves primeres novel·les **Petra Delicado** és una dona amb dos divorcis a l'esquena que gaudeix de la soledat a la seva casa del Poblenou i se'n va sola de vacances. Més endavant coneixerà un arquitecte i es casarà amb ell. Aparentment la convivència amb aquest home encantador li prova. Mai ha tingut fills i ara ha establert relacions una mica marcianes amb els tres petits dels anteriors matrimonis del seu marit.

Les situacions a què s'enfronta el seu personatge, segons Bartlett, estan inspirades en una inspectora en cap del Cos Nacional de Policia anomenada **Margarita García** amb més de tres dècades de servei i àmplia experiència des de la lluita contra el narcotràfic, homicidis, delinqüència econòmica, temes de dona i intel·ligència criminal.

Una experiència gens menyspreable que ha nodrit **Petra** de realisme, com les dues suggereixen, de trames i potser també de caràcter. Perquè el de Petra s'endeuina en la contundència de Margarita García tant com en l'humor i la ironia d'Alicia Giménez Bartlett, fins al punt que en una xerrada entre aquestes dues dones, **Petra Delicado** sembla estar darrere de cada frase.

El sots-inspector **Fermín Garzón** suposa el contrapunt perfecte. Té 57 anys, és vidu i té un fill metge que treballa als Estats Units amb el qual amb prou feines té contacte. Pel que pot dir-se que està sol. Està acabat d'arribar de Salamanca i viu en una trista pensió.

Al contrari que Petra detesta la solitud, i al llarg de la sèrie li coneixerem diversos festejos fins a un nou matrimoni amb una dona d'una classe alta.

En el seu treball és un policia veterà i consciencios. Es desenvolupa molt bé en els ambients de carrer. Acata les ordres sense dir ni piu i sense qüestionar-les.

Fermín és un home amb molt de sentit comú, benintencionat i sincer. Col·labora amb **Petra** en les seves investigacions i s'escandalitza davant els seus mètodes però seria capaç de donar la vida per ella. Representa el policia tradicional i, quan ella s'irrita, ell és pura calma. Defensa el seu dret a ser un horter, prefereix el futbol als museus i menjar amb voracitat als restaurants fins.

Amb **Petra** i **Fermín** assistirem a la investigació de tot tipus de casos: assassinats en urbanitzacions de classe alta, delictes relacionats amb el trànsit i la corrupció de menors o la immigració il·legal, lluites de gossos, el crim organitzat, a l'assassinat d'un monjo i la desaparició de la mòmia d'un beat en un convent de monges.

La inspectora **Petra Delicado** i el sotsinspector **Fermín Garzón** formen una de les parelles del gènere negre més peculiar i divertida. S'assemblen tant com un ou a una castanya, però formen un equip d'investigació infal·lible, sempre sota les ordres del **comissari Coronas**, un personatge al qual un s'imagina seriós i cordial, tot i que sempre sembla aclapat i disposat, a risc de la seva salut, a donar una bona esbroncada.

Per a Garzón saltar-se un àpat és un crim i es posa de molt mal humor quan s'hi veu obligat per la feina. La parella té la seva base d'operacions gastronòmiques al bar barceloní **La jarra de oro**, on comparteixen entrepans de xoriço i cerveses ben fredes. Un bar que existeix realment a la Barceloneta, amb un petit canvi al nom: **El vaso de oro**.

El que no perdonen, ni l'un ni l'altre, és una copa quan el moment ho requereix. I això passa molt sovint.

Cervesa, vi, whisky, xampany, conyac, grappa, margarites... tot serveix per a lubricar el cervell quan les investigacions s'enroquen.

Podríem dir que, més que aficionats a la bona cuina, els personatges de Giménez Bartlett són aficionats al bon celler.

MI QUERIDO ASESINO EN SERIE

Petra Delicado i **Fermín Garzón** tornen a la càrrega en aquest nou lliurament de la sèrie. En aquesta ocasió hauran d'enfrontar-se a dos problemes. D'una banda, la resolució del crim d'una dona a la qual han desfigurat la cara i també han clavat diverses punyalades. De l'altra, la col·laboració per al cas amb un membre dels Mossos d'Esquadra. Tot i que la comparació pugui semblar una frivolidat, al llarg de la novel·la veurem com la col·laboració entre forces de seguretat no és un camí de roses precisament.

Roberto Fraile és l'inspector seleccionat per portar el cas al costat de **Delicado** i **Garzón**, i a sobre serà ell qui porti les regnes de la investigació, cosa que a **Petra**, acostumada a estar al comandament, no li farà cap gràcia. Si la situació ja era tensa entre els tres agents, la cosa es complicarà quan aparegui un segon cadàver amb exactament les mateixes característiques que el primer. Sí, estem davant d'un assassí en sèrie.

La trama de **Mi querido asesino en serie** és magnífica. No dona treva al lector i el manté en suspens fins a les últimes pàgines en què es resol tot. Estem davant una intriga complicada i enrevessada, en què un munt de factors entren en joc. La novel·la efectua una crítica brutal a la solitud imperant en els nostres dies. Una solitud que pot portar a que ningú del nostre entorn més proper ens conegui en realitat i que davant d'una investigació policial ningú sàpiga de les nostres costums, els nostres hàbits o de la gent de la que ens envoltem.

Els lectors purs de gènere negre és probable que trobin les novel·les de **Petra Delicado** una mica aigualides. No es tracta d'obres crues que ens facin apartar la vista dels llibres en els moments crucials. El procediment policial tampoc és un aspecte que s'abordi amb una precisió matemàtica. Gairebé no hi ha treball científic, no hi ha aparells costosíssims que després d'una anàlisi et donen el DNI de l'assassí. El que hi ha és un enorme treball d'investigació a peu de carrer, entrevistes, interrogatoris i tenacitat.

L'humor és un dels punts forts dels diàlegs. No és la classe d'ironia que et provoca una riallada, sinó la què et manté un somriure als llavis al llarg de tot el llibre. Normalment, es menysprea el gènere humorístic per no ser tan "seriós" o no abordar la trama des d'un punt de vista crític, però Bartlett aconsegueix el difícilíssim equilibri entre el gènere policíac, la novel·la d'humor, i les màximes que deixa anar aquí i allà per dotar de pes a la història.

Com a bona obra independent, tot és perfectament comprensible, i tot i que aquells que han seguit el personatge durant anys comprenen millor algunes referències o comentaris, pot llegir-se de manera aïllada. L'elaboració de l'argument des d'aquella primera entrega ha evolucionat en complexitat però **Petra** segueix sent **tan seva** com sempre.

En resum: **Mi querido asesino en serie** és un bell compendi de gèneres que farà les delícies d'aquells poc acostumats al gènere policíac més dur, però que al seu torn podrà satisfer els fans més purs del negre.

ELS ESCENARIS

L'acció a **Mi querido asesino en serie** es desenvolupa a diferents barris de Barcelona.

Aquí trobareu les ubicacions aproximades dels escenaris ficticis de la novel·la:

- 1** Casa de Petra Delicado al Poble Nou
- 2** Comissaria de Policia
- 3** La Jarra de Oro
- 4** Agència VIDA FUTURA. Al carrer Diputació/Balmes
- 5** Trinitat Vella. Domicili Paulina Armengol
- 6** c/Muntaner/Madrazo. Troben Aurora Retuerto
- 7** Pedralbes. Domicili Aurora Retuerto
- 8** Sants. Domicili Berta Cantizano
- 9** Carrer Craywinckel. Troben Margarita Estévez Roldán
- 10** c/Indústria/Cerdanya. Troben Belarmina Mendizábal
- 11** c/Blesa. Domicili Belarmina Mendizábal

SÈRIE TELEVISIÓ

El 1999 es va rodar una sèrie de televisió de tretze capítols protagonitzats per **Ana Belén** en el paper de la inspectora **Petra Delicado** i **Santiago Segura** en el del seu inseparable company **Fermín Garzón**.

A Giménez Bartlett li va encantar l'experiència: "Vaig guanyar diners, vaig guanyar lectors i sobretot em vaig divertir molt".

Va fer algunes confessions sobre aquesta versió televisiva. "**Ana Belén** em va semblar massa tràgica per al paper, li faltava humor", va opinar sobre l'actriu. Pitjor parat va sortir **Santiago Segura**, qui encarnava al sotsinspector Fermín Garzón. "Recordo que renegava tota l'estona. Com a actor era tan dolent ... Començava a parlar i al final, quan acabava la rèplica, gairebé ho feia bé",

ALICIA GIMÉNEZ BARTLETT
a les Biblioteques de la Diputació de Barcelona

Llibres de la serie Petra Delicado a la Biblioteca:

- **Ritos de muerte**, 1996
- **Día de perros**, 1997
- **Mensajeros de la oscuridad**, 1999
- **Muertos de papel**, 2000
- **Serpientes en el paraíso**, 2002
- **Un barco cargado de arroz**, 2004
- **Nido vacío**, 2007
- **El silencio de los claustros**, 2009
- **Nadie quiere saber**, 2013
- **Crímenes que no olvidaré**, 2015
- **Mi querido asesino en serie**, 2017

